

RÁDIÓÉLET

SZÉPIRODALMI, MŰVÉSZETI ÉS MŰSZAKI KÉPES HETILAP

VI. évfolyam, 40. szám

Ára 20 fillér

1934 szept. 30—okt. 6

H a Rádióélet a 230 méteres hullámon!

Pompás multság volt a RÁDIÓÉLET-ALWAYS vadászverseny

Hatalmas Mavart autóbusz robogott végig a szombatról vasárnapra virradó (véltetően szept. 22./23. - HA5KU megj.) teliholdas éjszakában a rákosi országúton. Akkumulátorok, adóállomás alkatrészek, gramofónlemezek, műszerek, antenahuzalok, három hatalmas kenyér és száz pár virstli társaságában, álmosan izgatott emberek szorongtak az üléseken. Magyarország első rádió vadászversenyének, a *Rádióélet-Always*-adóállomásnak expedíciója indult éjszaka a terepre, hogy hajnali hat órakor, a verseny kezdetének időpontjában, üzemképes legyen az 50 wattos *Standard*-adóállomás...

A tereptől mintegy két kilométerre, hajnali félnégy órakor aztán tényleg megláttuk az első versenyzőt. Motorkerékpárra szerelt keretantenna, mellette a gazdája a *Rádióélet*-ben közölt térképet tanulmányozta kerékpárja lámpájának fényénél. Az expedíció tagjai egy másodperc alatt leguggoltak az autóbuszban és a koránkelő versenyző csak egy üresen dőcögő autóbuszt látott Vecsés felé gördülni...

Megalakult a versenybizottság, amelynek tagjai az állomástól 20-20 méterre felálltak a négy égtáj felé...

Végre hat óra tizenegy perckor távoli motor-kattogás verte fel a szántók csendjét, majd a sűrűből izgatott kiáltás halszik: „A gyalogos az első, a gyalogos az első!” Nyugat-irányban futva, a dűlőúton nem mindennapi látványban volt részünk. A porhanyós, homokos mezei úton egy keretantennás motorkerékpár küszködött három embernyi terhével, előtte pedig két keretantennás kerékpáros taposta emberfeletti erővel a homokot. Az egyik kerékpáros leugrott gépéről és vevőkészülékével a kezében, európai rekordernek beillő gyorsasággal száguldott felénk, míg a boldogtalan motoros az úton fekvő két kerékpár miatt harminc másodpercnyi különbséggel érkezett be másodiknak...

Harkányi László pesterzsébeti árukihordóé a dicsőség, hogy saját maga által szerkesztett primitív kétlámpás, keretantennás készülékével nyerte meg Magyarország legelső vadászversenyét. Másodiknak *Balogh* Lajos érkezett be.

Most tizenhat percnyi újabb izgalmas várakozás következett. Tábori látszővek súrolták végig a négy égtájat, közben folytonosan jelentkezett adóállomásunk a 230 méteres hullámhosszon (1304 kHz-en - HA5KU megj.) 50 watt energiával. A

Beérkezik az első versenyző

távolban, mintegy két kilométernyire légvonalban, feltűnt egy keretantennás versenyző. A versenyszabályok ellenére, a szántóföldön igyekszik átgazolni, de Zelenka éber és beledörög a mikrofonba: –Figyelmeztetjük mindazokat, akik előírásaink ellenére, szántóföldeken és nem utakon vagy ösvényeken közlekednek, a versenyből kizáratnak.” A keretantennás, jól látjuk távcsöveinkkel, megszívleli a tanácsot, visszaballag az útra és óriási kerülővel igyekszik felénk. Hat óra huszonnyolc perckor befut *Deák Pál* (a '70-es évektől HA7RN - HA5KU megj.) harmadiknak, egy félperccel később pedig *Jancsó Kálmán* negyediknek...

Az utolsó díjazott, a tizenötödik versenyző, hét óra huszonkét perc-

kor éri el az állomásunkat. Csakhamar megérkezik a többi, akikkel résztvevőn közöljük, hogy díjat, sajnos már nem nyertek, mivel csak az első tizenöt befutót díjazzuk. Egyik sem bánta. Nem a díjért, a sportszerűségért, a Rádióélet által rendezett érdekes és újszerű verseny pompás, izgalmas óráiért indultak! A versenyzők hátszákjából elemózsia kerül elő és barátságosan vitatkozó csoportok alakultak ki, akik meghányták-vetették, hogy a következő vadászversenyen hogy is kell indulni...

A befutott nagyszámú levélből örömmel állapíthatjuk meg azt is, hogy azok is jól mulattak műsorunkon és helyszíni riportunkon, akik a versenyen nem vettek részt és a hajnali barangolás helyett karosszékből hallgattak bennünket a 230 méteres hullámhosszom. Így egy olvasónk, *Stella István*, Jászberényben hallotta műsorunkat kitűnően.

A versenyre benevezett egy hölgy is. Beérkezését feszülten vártuk, annál is inkább, mert titkos kémeink szerint majd két kilométerre közelítette meg rejtett adóállomásunkat. Rádiókon számára külön biztató üzenetet küldöttünk, úgy látszik, nem hallotta meg. Nem is hallhatta, miután a vele együtt kereső férfiak a cél közelében úgy osztották meg az állomáskeresés nehéz feladatát, hogy két irányban indultak el. Csak egy kis baj történt! A készüléket az urak magukkal vitték. A keretantennát nem. Azt ott hagyták a hölgnél. Vigasztalásul közöljük, hogy a rádiótechnika mai állása szerint *csak* keretantennával rádiót hallgatni, – még maga *Marconi szenátor* sem tud!

k. H. Gy.

Díjkiosztás

az amatőr vadászversenyen

Egy verseny jól sikerült voltát nagyrészen az határozza meg, hogy a nyertesek milyen módon juthatnak megérdemelt díjaikhoz.

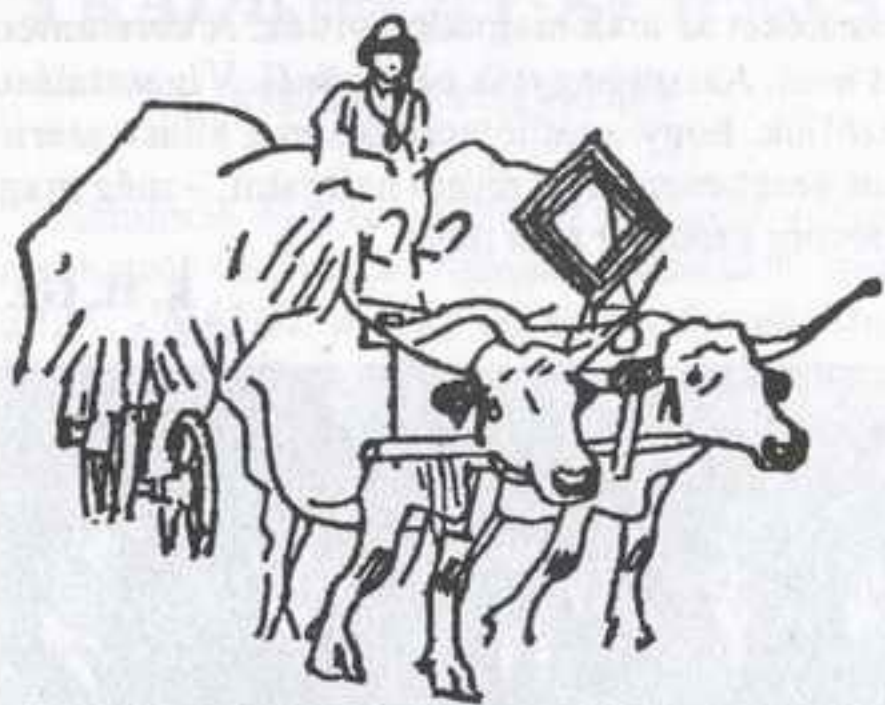
Mint előző cikkeinkben már említettük, az általunk rendezett verseny egyik legszimpatikusabb vonása az a körülmény, hogy a díjak a legegyszerűbb bíraskodási eljárással ítéltetnek oda, nem pedig hosszú zsüri tanakodás után, melynek eredményét csak hosszú, nehezen múló várakozási idő után kapják meg az érdekeltek.

Vasárnap reggel tartottuk meg lapunk más helyén részletesen ismertetett vadászversenyünket és már hétfőn délután mindenki boldogan magához vette a díjakat, kedélyes fényképezés és a verseny emlékeinek lázas tárgyalása közben...

A nyertesek jegyzékét alant adjuk közre:

I. díj. Nyerte: *Harkányi László*. 200 pengő készpénzt. Adja a Rádióélet.

II. díj. Nyerte: *Balogh Ferenc Lajos*. Standard 2x nagyteljesítményű és luxus kivitelű 2+1 csöves váltóáramú hálózati készülék, 200-2000 m hullámkörzettel. Vízszintes elrendezésű

A Rádióélet-Always vadászverseny egyik résztvevője

megvilágított állomás skálával. Különleges kapcsolása révén a hazai adókon kívül az európai állomások egész sorát szelektíven és hangereősen veszi. Adja a Standard Villamossági Rt.

III. díj. Nyerte: *Deák Pál*. Orion 5 lámpás hordozható vevőkészülék permanens mágnesű dinamikus hangszóróval egybeépítve. Adja az Orion Villamossági Rt.

IV. díj. Nyerte: *Jancsó Kálmán*. „Welt” rövidhullámú adapter. Adja az Elektrogép Vil-

lamossági és Műszaki Vállalat, Budapest, Síp u. 6.

V. díj. Nyerte: *Nagy Zoltán*. Tíz darab Zenith-cső. Adja a Z. L. Laboratórium, Budapest, Károly körút 10.

VI. díj. Nyerte: *Szonngoth László*. Egy darab Standard Conus hangszóró. Adja a Koncert Rt. rádiószaküzlet, Budapest, Váci utca 23.

VII. díj. Nyerte: *Bittay István*. Egy darab „Laboravo” precíziós deprez műszer. Adja a Láng Tibor cég Budapest, Népszínház u. 21.

A RÁDIÓÉLET-ALWAYS

rádióvadászversenyének nagy sikeréhez nagyban hozzájárult a **kitűnő**

SCHMOLKA-gyártmányú VIRSLI

VIII. díj. Nyerte: *Karay Tibor*. Vatea Touring rádiókészülék. Adja a Vatea Rádiótechnikai és Villamossági Rt.

IX. díj. Nyerte: *Diószeghy Lajos*. Egy sorozat Durium beszélő könyv. Adja a Durium, Thököly út 2.

X. díj. Nyerte: *Goll György* ('36-tól HAF5L, HA5L - HA5KU megj.) műegy. tanársegéd. 5+1 trafo. Adja a Láng Tibor cég, Budapest.

XI. díj. Nyerte: *Dr. Vezsenyi Pál*. Egy darab Philips anódpótló. Adja a Fülléres rádióantikvárium, Bethlen u. 8.

XII. díj. Nyerte: *Halász Róbert*. Egy darab Zett 90 voltos nagyteljesítményű anódtelep.

XIII. díj. Nyerte: *Scholz István*. Egy darab komplett zseblámpa Zett-elemmel felszerelve.

XIV. díj. Nyerte: *Dr. Gomobay I.* Egy darab komplett zseblámpa Zett-elemmel felszerelve.

XV. díj. Nyerte: *Kosztán Pál*. Egy darab komplett zseblámpa Zett-elemmel felszerelve.

XVI. díj. Nyerte: *Sally József*. Egy Always potenciometer, tíz ellenállás és tíz blokkkondenzátor.

Mindenkinek kívánjuk, hogy használja fel a díjakat jó erőben és egészségben, gondoljon reánk olyan szeretettel, mint amilyennel a verseny rendezősege, fáradságot nem kímélve, ezt a jól sikerült versenyt felépítette.

Viszontlátásra a következő vadászversenyen!

(Z.)

A rendező beszámolója

Őszi vadászversenyéről beszéltünk mindig eddigi cikkeinkben, mert egy belső megérzés alapján előre tudtuk, hogy *első versenyünk sikere* lehetővé fogja tenni egy *tavaszi*, majd ismét egy *további őszi vadászverseny megtartását is*.

Az a szeretetteljes érdeklődés, mely a versenyben résztvett amatőrbarátaink körében megnyilvánult, páratlan volt a maga nemében. A kitűzött időpont előtt valóságos konferenciák színhelye volt irodánk. Közel hatvanan jelentkeztek a versenyre és valamennyiüknek volt egy-egy tipje, egy-egy terve, melyet velem, mint a verseny tervezőjével aggodalmaskodó pillantásokkal közöltek. Arcomról akarták talán leolvasni véleményemet, mert magam mindenre csak kitérő választ adtam.

Kevesen tudják, hogy a rendezés munkája milyen sok időt vesz igénybe. Hiszen már a terep kiszemelése is három teljes napot rabolt el. A hatvan jelentkezővel való egyéni foglalkozás,

mindegyikre csak minimálisan *10 percet* számítva, *kereken tíz órát tesz ki*.

A verseny célpontját képező 50 wattos adóállomás régi ismerősöm volt, mert mint a kölcsönző Standard Villamossági Rt. korábbi mérnöke, régebben már dolgoztam vele. De így is az antenna megtervezése, a tartozékok hatalmas anyaglistája, minden egyes működő tárgy leellenőrzése *egész laboratóriumunk egyheti idejét követelte*.

Az adóállomást *tizenöt perc alatt sikerült üzembe helyezni* és a verseny háromórás ideje alatt *másodpercnyi üzemzavar nélkül működésben tartani...*

Mint a verseny rendezője *köszönetet mondok a résztvevő amatőröknek*, – legjobb részük régi személyes ismerősöm hivatásomtól fogva – hogy hozzásegítettek ahhoz a kétségtelenül nagy sikerhez, melyet első őszi vadászversenyünk olyan széles körben aratott...

Zelenka László
okl. gépészmérnök

ALWAYS-győzelem a Rádióélet-Always amatőr vadászversenyen

Győzni fog, ha Always-alkatrészekkel építi készülékét... – ez volt az Always gyárnak a nagysikerű Rádióélet-Always amatőr vadászversennyel kapcsolatos hirdetéseinek visszatérő mottója...

De nézzük, mit mondanak a *győztesek* – egytől-egyig kitűnő, régi rádióamatőrök – az Always gyártmányokról...

A második díjat *Balogh Ferenc*, a Reductor-gyár igazgatója nyerte. Ő motorkerékpárra szerelt, sajátkészítményű háromlángos készülékkel indult.

– Egészen természetes, hogy készülékemben Always-alkatrészeket használtam. Gyárunk a transzformátorok legkülönbözőbb fajtáin kívül nagyteljesítményű (25-75 watt) erősítők gyártásával is foglalkozik. Amióta az Always-ellenállások megjelentek a piacon, kizárólag ezeket építjük be az erősítőkbe...

A harmadik díj nyertese *Deák Pál* műegyetemi hallgató, a Műegyetemi Rádió Club laboratóriu-

mának vezetője. Ő néhány évvel ezelőtt épített háromcsöves hordozható készülékével vett részt a versenyen, amely még a magyarországi Always-gyár üzembehelyezése előtt készült...

– Most készül klubunk laboratóriumában a magyar etiópai expedíció rádióberendezése: *egy 500 wattos rövidhullámú adó, egy négycsöves vevőkészülék az összes hullámhosszúságokra és egy háromcsöves adó-vevőkészülék 10-200 méter hullámhosszúságra*. Mindezekbe a készülékekbe kizárólag Always-ellenállásokat, Always-tömbkondenzátorokat,...

A negyedik díjat *Jancsó Kálmán* műegyetemi hallgató nyerte. Háromcsöves hordozható készülékében szintén Always-alkatrészeket használt. Ő is a Műegyetemi Rádió Club laboratóriumában dolgozik...

(Az Always volt a REMIX márkanév elődje. - HA5KU megj.)